

elektroskopo <. Instrumento por konstati la elektron k difini ĝian pozitivecon aŭ negativecon. Kp ELEKTROMETRO.

elektrostato <. Parto de la fiziko, kiu pritraktas la fenomenojn aŭ la elektrajn ŝarĝojn, kiuj manifestiĝas per ripoza aŭ statika stato. ~a. Rilata al la elektro produktata per statikaj maŝinoj.

elektroterapio Z &. Kuracado de mal-saneaj afekcioj per elektro.

elektrotipo &. Kupraĵo, sur kiu oni reproduktis per elektrolita surfundado, gravurojn aŭ reliefe tipografiajn kompostajojn.

elektrotipio &. Apliko de la galvanoplastiko al la metalizo de presklišoj.

Elemento. 1 Unu el la kvar fundamentaj substancoj (aero, fajro, akvo k tero), kiuj laŭ kredo de la antikvuloj konsistigis la universon: *la ekstere furiozantaj ~oj.* 2 Unu el tiuj kvar substancoj rigardata kiel medio taŭga por la vivo: *barakti kiel fiŝo ekster sia ~o; (f) li estas en sia ~o kiam li parolas pri sociologio.* 3 Substanco supozita simpla, k konsistanta el samsubstancaj eroj: *la hemiistoj eltrovis ĉirkaŭe 60 ~ojn.* 4 Ĉiu el la konsistigaĵeroj de tutaĵo: *vortoj estas la ~oj de parolo; la ~oj de elektra pila; la intelektaj ~oj de la socio; fremdaj ~oj alfluas en la landon B; tiu rezono enhavas en si ~on de necertezo.* 5 Ĉiu el la plej necesaj k plej simplaj principoj de scienco, per kiuj oni komencas la instruadon pri ĝi: *~oj de fonetiko, gramatiko, fiziko.* ~a. 1 Konsistiga k simpla, nemalkomprenebla: *la ~aj korpoj.* 2 Fundamenta, baza: *la ~aj fortoj de la vivo.* 3 Komenci, plej simpla, unuagrada: *~a lernolibro de aritmetiko; ~a lernejo; balali por la plej ~a homa libereco Z; ~e simpla.*

elevatoro Z &. Aparato por suprenlevi ŝarĝojn, varojn, eĉ ŝipojn: *~o konsistas principe el senfina ĉeno.* Vd ARGANO, KAPSTANO, VINĈO.

Elfo. Aera koboldo de la skandinavia mitologio. Kp GENIO, FEO.

Eliksiro. 1 Kuracilo en formo de alkohola solvaĵo. 2 (f) Solvaĵo posedanta miraklajn ecojn: *~o de la juneco.*

elimo &. G. de gramenacoj (*elimus*). **Sabla** ~o. Herbo kreskanta en sablo (*elimus arenarius*).

elimini Z (tr). 1 & Iom post iom forigi el la korpo malutilajn substancojn: *~i venenon el la sango.* Kp EKSKREMENTO. 2 Forigi, malaperigi, malakcepti: *~i nekonatan el ekvacio; ~i hipotezon, nomon el listo; ~i ekzamenaton, kandidaton.*

Elipso. 1 (G) Forigo de unu aŭ kelkaj vortoj, kiujn oni ne juĝas nepre necesaj por la kompreno: *en la frazo « mi vidis lin, sed ne vin » oni faras ~on de la verbo en la dua propozicio.* 2 Kurba fermita linio, en kiu la sumo de la distancoj de ĉiuj ĝiaj punktoj al la fokusoĵoj estas ĉiam konstanta: *la planedoj laŭiras ĉirkaŭ la suno tre longformajn ~ojn* (Kp OVALO, ORBITO).

elipsoido Δ. Solido kreita per la revoluo de duonelipso ĉirkaŭ unu el siaj aksoj: *la tero havas la formon de platigita ~o.*

elito C. Plej bona parto el la aro, plej elektitaro: *la ~o de la armeo, de la scienculoj; ĉiu socio bezonas intelektan ~on; ~a karaktero, animo.* Kp EMINENTA, DISTINGINDA, STABO, KREMO.

eliltro &. Ĉiu el la eksteraj surflugiloj, kiuj kovras la alian, veran paron da flugiloj de multaj insektoj.

elizeo Z. 1 Fabela lando, kie laŭ la antikvaj kredoj, la herooj, la virtuloj loĝis post la morto en eterna printempo: *la ~aj kampoj.* 2 Paradizo 2: ĉiuj ~aj scenoj de mia infaneco Z. Kp EDENO.

Ellzil (tr). Forigi la finan vokalon de vorto: *en esp-o nur la substantivo k la artikolo povas esti ~ataj.*

* **Elokventa.** 1 Posedanta la talenton facile, konvinke k bele paroladi: *~a oratoro; la ~eco estas anima kapablo, kiu igas nin estrojn super la koro k spirito de aliaj; la tro konstanta ~eco enuigas; sciu ~i, sciu ankaŭ silenti Z.* 2 Bela k konvinka: *~a parolado, stilo, rigardo.*

elzeviro (Ti). 1 Libro presita de Elzevir'oj: *la konata familio de presistoj Elzevir estis establita en Nederlando en la 16-a k 17-a jarcentoj.* 2 Malgrasa prestiparo simila al tiu uzita en ~oj: *~aj literoj, ~a skribo.*

* **Em.** 1^e Sufikso montranta inklinon aŭ kutimon al io: *labor~a, koler~a, babil~a, mang~a; tim~a Z; dorm~a Z; erar~a; fals~a buŝo Z; pur~a Z; ver~a Z; muzik~a Z; virt~a Z; gast~a Z;*